

De geschiedenis van Filippus de evangelist.¹

Inleiding

In de Naam van de niet verwekte natuur van de onsterfelijke God, schrijf ik de wonderlijke en prachtige geschiedenis van de glorieuze daden van Filippus, de apostel en evangelist. Onze Heer help me met genade, amen.

Hoofdstuk 1.

(VG) [Filippus opgedragen om naar Carthago te reizen](#)

Onze Heer Jezus de Messias sprak in een nachtvisioen tot Filippus de apostel toen hij in Jeruzalem was, Hij zei tegen hem: *'Sta op en ga naar de stad Carthago, ook wel Azotus genaamd en jaag de heerser van Satan daar weg, want zie, hij verheugd zich daar als een verscheurende wolf die zich tegoed doet aan een kudde die geen herder heeft. Nadat u hem weggestuurd heeft, predik daar het koninkrijk van de hemel dan.'* Filippus zei tegen de Heer: 'Ik smeek U, Degene Die alle zielen tot leven opwekt, U kent mij, dat ik een Palestijn ben, geen Latijns of Grieks spreek en dat de mensen uit Carthago het Aramees niet machtig zijn, hoe kan ik dan gaan en hen het goede nieuws van Uw koninkrijk prediken?' Onze Heer zei tegen Filippus: *'Wie heeft Adam naar Zijn beeld en gelijkenis gemaakt? Wie heeft een mond voor hem gevormd, ogen en een tong om te spreken? Was ik dat niet, de Heer?'* Filippus zei tegen de Heer: 'U bent de uitgekozen Zoon Die de hemel gemaakt heeft met Uw macht en de wereld gevestigd heeft door Uw wijsheid.' Onze Heer zei tegen hem: *'Ga nu in mijn Naam en twijfel niet. Ik zal met uw mond zijn en u zult elke taal kunnen spreken die u maar wilt.'* Filippus zei tegen onze Heer: 'Ik ga Heer, maar laat Uw genade niet ver van mij weg zijn.'

(H) [Filippus op het schip, het wonder van de wind](#)

Filippus daalde uit Jeruzalem af naar Samaria en vanuit Samaria reisde hij door naar Caesarea in Palestina. Hij daalde af naar de haven en zocht naar een schip dat naar Carthago zou reizen. Daar trof hij een schip aan dat klaar was om af te reizen en in afwachting was van een gunstige wind om uit te zeilen. Filippus benaderde de kapitein en vroeg hem of hij met hen mee mocht reizen naar de stad Carthago. De kapitein gaf antwoord en zei tegen Filippus: 'Kijk zelf en val mij niet lastig want zie, al twintig dagen wachten wij met uitgeilen op wind uit de juiste hoek en deze komt maar niet. Goed dan, pak je bagage maar en kom aan boord, want misschien zal God ons met hulp van uw gebeden een gunstige wind sturen en kunnen wij alsnog rustig op reis gaan, want ik zie dat u de uitstraling heeft van een dienaar van God.' Filippus antwoordde de kapitein: 'Dit ben ik compleet met mijn bagage, ik heb niets anders in deze wereld behalve Jezus de Messias Die gekruisigd is. Maar omdat ik geloofsvruchten in u zie opkomen, moet u de opdracht geven aan de mensen die met ons meereizen om aan boord te komen en in het schip te gaan zitten.' De kapitein gaf hen deze opdracht, iedereen kwam aan

boord en zocht een plaats binnenin het schip. Nadat ook de apostel en de kapitein aan boord gegaan waren, zei Filippus tegen de mensen die in het schip zaten: 'Laten wij opstaan en bidden en de Messias vragen om ons een gunstige wind te sturen, dan kunnen we samen in vrede en blijdschap op reis gaan.' Iedereen stond op voor gebed en Filippus bad en zei: 'Heer Jezus onze Messias, kom ons te hulp, want ik roep op dit moment tot U dat deze mensen die zich in dit schip bevinden geloven zullen dat U mij gezonden heeft.' Hij keerde zich om naar het westen en werd door de Geest der heiligheid gesterkt, toen sprak hij met luide stem: 'Aan u zeg ik, engel van vrede, die gesteld bent over alle gunstige winden die over de zee waaien, in Naam van onze Heer Jezus de Messias, stuur mij een gunstige wind die zal komen en (ons) naar de stad Carthago zal brengen. Niet in vijftig dagen, ook niet in twintig dagen, zelfs niet in tien dagen, maar laat ons vandaag nog aankomen. Zo zullen alle mensen die hier aanwezig zijn weten dat Hij die mij gezonden heeft, Jezus, de Zoon van de Levende God is.'

(H) [Ananias door de engel berispt](#)

Aan boord van het schip was ook een Jood die Ananias heette. Hij bad niet mee maar lasterde en zei: 'Moge Adonai dit u en de Messias die u aanroept vergelden. Hij is stof geworden en zie, Hij ligt in Jeruzalem (begraven), terwijl u leeft en onnozele mensen via Zijn Naam op een dwaalspoor zet.'

Toen de apostel gebeden had, kwam er een briesje, samen met een engel. Zij bolden het zeil van het schip, wat hevig heen en weer begon te klapperen vanwege de kracht van de wind. De zeelieden stonden direct op om de touwen van de kade los te maken en de Jood stond op om hen te helpen bij het hijsen van de zeilen. Toen bond de engel van de Heer hem aan zijn grote tenen en hief hem met het hoofd naar beneden op tot bovenaan het zeil waar hij bleef hangen. Het schip vloog over het water als een arend die door de lucht vliegt en de Jood bleef hangen met zijn hoofd naar beneden. Hij schreeuwde het uit en riep: 'O apostel van Jezus de Messias die de geheimen van mensen kent!' Filippus zei tegen hem: 'Nee, op het leven van uw vriend Haman,² u zult hier niet naar beneden komen totdat u belijdt dat u Jezus de Messias belasterd hebt, met uw slechte verdachtmakingen over Zijn aanbidders heeft Hij u gebonden en u met uw hoofd naar beneden opgehangen.'

De Jood schreeuwde het uit en riep: 'Ik belijd heer, terwijl ik aanbid, dat toen u opstond en in het schip voor ging in gebed, dat ik niet meebad, maar in mijn hart lasterde en zei: 'Moge Adonai u en de Messias die u aanroept vergelden die, zie, stof geworden is en in Jeruzalem ligt, terwijl u leeft en onwetende mensen op een dwaalweg brengt.' Direct daarop ontstond een briesje, samen met haar engel die het zeil bolde en het schip deed heen en weer rollen vanwege de geweldige wind. Toen de zeelieden opstonden om de

touwen te lossen en het zeil te hijsen, stond ook ik op om hen te helpen. Daarop bond de engel van God mij aan de grote tenen en liet mij met mijn hoofd naar beneden hangen, zoals uw ogen kunnen zien. En zie, zijn zwaard is getrokken en hij staat naast mij en geselt mij met vurige zweepslagen. Maar ik smeek u heer, geef hem opdracht om mij los te maken, want zie, mijn ziel verlaat mijn neusvleugels (al).’

Filippus zei tegen de Jood: ‘Hoe kijkt u nu tegen deze zaak aan? Geloof u in de Messias, dat Hij de Zoon van God is? Ja of nee?’

[\(H\) Ananias belijdt wie Jezus is](#)

De Jood riep al huilend en met krachtige stem: ‘Ja heer, ik geloof in de Messias uw God, dat Hij ‘Ik ben die Ik ben’ is, El Shaddai (de Almachtige God), Adonai (mijn Heer), de Heer Sebaoth (der Heerscharen), de Sterke, de Glorieuze in Zijn Heiligheid, die hemel en aarde door Zijn Woord gemaakt heeft.³ Hij heeft Adam naar Zijn beeld en gelijkenis gemaakt.⁴ Hij heeft het offer van Abel aanvaard en het offer van Kaïn, de moordenaar, afgewezen.⁵ Hij heeft Henoch weggehaald zonder dat hij de dood geproefd heeft.⁶ Hij redde Noach van de zondvloed⁷ en Hij sprak met Abraham als Zijn vriend.⁸ Hij redde Lot temidden van de gevallen (stad Sodom).⁹ Hij beschermde Isaak voor het mes¹⁰ en Hij openbaarde zichzelf aan Jakob in Bethel.¹¹ Hij deelde Zijn geheimen met Jozef¹² en Hij leidde Israël uit Egypte.¹³ Hij sprak met Mozes in de doornstruik¹⁴ en splitste de zee voor de ogen van het volk.¹⁵ Hij stuurde het manna uit de hemel¹⁶ en bracht de kwartels uit zee.¹⁷ Hij brak Farao en zijn leger in de Schelfzee, de Rode zee in stukken¹⁸ en redde Jozua, de zoon van Nun uit de oorlogen.¹⁹ Hij openbaarde Zijn geheim aan Gideon²⁰ en Hij bevestigde Barak en Deborah over Israël.²¹ Met Samuël sprak Hij in het binnenste van de tempel²² en Hij vernietigde Goliath tegenover David.²³ Hij gaf Salomo zijn wijsheid²⁴ en nam Elia in de hemel op.²⁵ Hij redde Elisa van de legers²⁶ en haalde Jona uit de vis.²⁷ Hij redde Daniël uit de kuil²⁸ en Hij doofde het laaiende vuur voor Ananias (Chananja of Sadrak) en zijn vrienden.²⁹ Hij redde Suzanna die onrecht werd aangedaan,³⁰ dit is Immanuël,³¹ de machtige God in Wiens Naam de zee, het land, de winden en de engelen aan u onderworpen zijn.’³²

Filippus verheugde zich over dit geloof van de Jood en verheerlijkte God met te zeggen: ‘Lofprij komt U toe, onze Heer Jezus de Messias, Die opstandige geesten en lasterende tongen verandert in harpen die plotseling Uw glorie verheerlijken. Ja Heer, vergeef Uw dienaar Ananias (de Heer heeft genadig gegeven), die in U geloofd heeft.’ Op datzelfde moment nam de engel van de Heer, die naast hem aan zijn rechterhand stond, hem mee naar beneden en zette hem midden op het dek van het schip neer.

Toen viel Ananias aan de voeten van Filippus neer, huilde en zei: ‘Wees mij genadig, O apostel van de Messias. Smeek de Bewaarder van iedereen voor mij om mij mijn lastertaal te vergeven die ik lasterlijk tegen u en uw Goden uitgesproken heb.’ De apostel richtte hem op en zei: ‘Als de Messias u absolutie verleend heeft en u vergeven heeft, wie zal u dan nog veroordelen? Sta op en vrees niet. Jezus de Messias zal

u waardig keuren voor Zijn ware doop.’ Vrees beving alle 495 mensen die in het schip aanwezig waren. Zij stonden stomverbaasd en zeiden: ‘Zoiets is er onder de mensheid nog nooit voorgekomen.’

[\(H\) Bijzonder snel naar Carthago](#)

Terwijl zij zich verbaasden over wat de Jood overkomen was, sloegen zij hun ogen op en zie, de vuurtoren van Carthago was al zichtbaar. Zij begonnen onder elkaar te fluisteren en zeiden: ‘Of dit is een visioen, of het is een droom, of een demon heeft ons bedrogen, of God is écht met deze man. Wie heeft ooit zo’n wonder gezien? Wij hebben vijfenzeventig Masyune (ca. 2200km) in één dag afgelegd.’ Maar toen Ananias hen onder elkaar zag fluisteren, begon hij op één kant van zijn mantel te bijten en zei: ‘O blinden die niet zien! Dwaze gekken die niet geloven! Heeft u niet gezien wat mij overkomen is, omdat ik in mijn hart gelasterd heb tegen de Messias? Wees stil en beraam niets tegen deze uitgekozene, want op dit moment bent u allemaal nog niet met uw hoofd naar beneden opgehangen. Zou u dan niet geloven in de God van deze rechtvaardige man? Als hij in de Naam van de Messias deze stad wegstuurt, dan zal zij samen met al haar inwoners vertrekken totdat zij in Gibtusan stopt.’

Terwijl de Jood zo sprak, bleek het schip in de haven van Carthago aangekomen te zijn. Al de mannen schreeuwden luid en zeiden: ‘Glorie aan U, de God van mijnheer Filippus, in Wiens Naam de zee, het land, de wind en de engelen aan u onderworpen zijn.’ Filippus zegende hen in de Naam van de Heer en liet hen in vrede naar huis gaan. Maar hij bleef in de haven om de kapitein in het geloof van God te bevestigen.

Hoofdstuk 2.

[\(H\) Verjaging van de demonen uit de stad naar Babel](#)

Op zondag ging Filippus het schip af om de stad Carthago te bezoeken en om de heerser van Satan de stad uit te jagen, zoals de Heer het hem had opgedragen. Terwijl hij door de poorten van de stad ging, zegende hij zichzelf met het teken van het kruis en zuchtte ten overstaan van de Messias. Hij zag daar een Indiër (een donker man) die op de troon zat. Hij had twee slangen om zijn heupen gewikkeld en een krans van adders gevlochten op zijn hoofd. Zijn ogen straalden als vurige kolen en steekvlammen kwamen uit zijn mond naar buiten. Vanaf de plaats waar hij zat steeg een stinkende rook op en groepen Indiërs (donkere mensen) stonden aan zijn rechter en linkerhand. Toen hij zag dat de apostel door de poort naar binnen was gegaan en een kruis geslagen had, viel de heerser omver achterover met zijn bewakers bovenop hem. De apostel zei tegen de heerser: ‘Val en sta niet meer op, u deelhebber aan het vuur en kind van de hel, die vanouds vervloekt bent. Bittere, die in uw dagen niets zoet maakt. Hater van de rechtvaardigen en vijand van alle rechtvaardigheid. Bedrieger van Adam, veroorzaker van dood over Eva en al haar kinderen.’

De heerser zei tegen de apostel: ‘Waarom vervloekt u mij, uitgekozene van de Allerhoogste? Vertel mij wat ik fout gedaan heb? Waarmee heb ik tegen u gezondigd? Bestraf mij, want ik woon niet in deze stad,

maar mijn leger zwerft over de hele aarde en komt (dan weer) bij mij, op het derde uur van de dag. Maar zij komen niet in de buurt van ook maar één van de discipelen van Jezus, want ik heb hen gewaarschuwd, hen opgedragen en tegen hen gezegd: 'Overal waar de Naam van Jezus genoemd wordt, blijf daar niet, anders roept u het oordeel nog over mij af voordat mijn tijd gekomen is.' Wee mij, wanneer een van mijn soldaten mij bedrogen heeft, mijn gebod overtreden heeft en één van Zijn discipelen lastig gevallen heeft. Want zie, de Uitwisser van mijn voetstappen is kwaad op mij en heeft Zijn uitgekozene gestuurd om mij uit deze stad te verdrijven. Wee mij! Wat is er van mij geworden? Wee mij! Wat gebeurt mij nu? Ach, wat een overval! Ach, wat overkomt mij? Ach, wat treft mij nu? Ach, wat overvalt mij? Waar zal ik heengaan om bevrijd te worden? Waarheen zal ik vluchten en ontsnappen? Waar kan ik mij verbergen om gered te worden? Waar kan ik mijzelf verstoppen en verlost worden? Waar zal ik gaan, weg van de Machtige? Waarheen zal ik vliegen, weg van de Sterke? Of ik nu zeg: 'Wee mij!' Of dat ik stil ben, ik zal toch in het vuur branden. Als ik mij in zee werp, zal ik verdrinken, want het vuur is voor mij opgestookt en pijniging voor heel mijn leger! Als ik naar de hemel opstijg, zal Hij mij daarheen neerwerpen. Als ik afdaal in de hel, zal Hij het aanblazen. In het oosten heeft Zijn ster mij te schande gezet en in het westen prediken ze Zijn evangelie. In het noorden prijzen ze Zijn Rechterhand en in het zuiden aanbidden ze Zijn kruis. Deze Jezus heeft mij gedood door Zijn dood. Door Zijn verhoging heeft Hij mij vernederd. Door Zijn behoefte heeft Hij mij nietswaardig gemaakt. Met Zijn gelijkenissen heeft Hij mij bedrogen. Door Zijn opstanding heeft Hij mij beschaamd doen staan. Door Zijn vernedering heeft Hij mij versteld doen staan. Door Zijn rust heeft Hij mij om de tuin geleid. Hij heeft mij gek gemaakt door Zijn visioenen. Hij heeft mijn strikken gebroken, mijn bedwelmingen ontuchtend en mijn netten aan flarden gescheurd. Hij heeft mijn kroon van mijn hoofd gehaald, mijn troon achter zich omvergeworpen, mijn kracht aan mij ontnomen, en mijn glorie aan anderen gegeven. Hij heeft mij een voetveeg gemaakt voor kinderen, tot uitschot en afval voor kinderen en eenvoudigen. Hij heeft ervoor gezorgd dat de nietswaardigen mij afkeuren, ik word geminacht en uitgefloten door de armen en zondaars. Alles heeft Hij mij afgenomen en niets voor mij overgehouden, behalve het huilen, rouwen en jammeren in de duisternis, voor mij en mijn dienaren en al mijn legers.'

De hele stad stond te luisteren naar wat de heerser zei, maar niemand zag hem, behalve de apostel die Hem, door de Geest der heiligheid, zag. Filippus zei tegen de heerser: 'Ik zeg u uit Naam van onze Heer Jezus de Messias, de machtige God, Die mij gestuurd heeft om tegen u op te treden, sta op! Neem uw troon mee, samen met heel uw leger, verlaat deze stad want zie, al 3795 jaar heeft u zich hier verheugd.' Op dat moment stond de heerser op, nam zijn troon mee, samen met geheel zijn leger en zij vertrokken vandaar, vliegend door de lucht, al jankend terwijl zij gingen en zeggend: 'Wee ons, vanwege u onze heerser, wee ons vanwege u onze koning, wee ons, vanwege u onze vorst.' En zij stopten niet met huilen, ieder van hen, terwijl zij vertrokken totdat zij in de stad Babel

aankwamen en daar de troon van hun heerser vestigden.

(H) Oproep van Filippus tot bekering aan de bewoners van de stad

De hele stad was bevreesd geworden, zij prezen God en zeiden: 'Glorie aan U, Jezus de Messias, de God van Filippus, Die ons niet vergolden heeft voor het slechte dat wij gedaan hebben of ons naar gelang van onze zonden behandeld heeft. Want wij kenden U niet Heer en in Uw genade heeft U ons een bevrijder gestuurd. Glorie voor Uw genade die overvloedig op ons is, voor eeuwig en altijd, amen.'

Filippus zei tegen de mensen uit de stad Carthago: 'U heeft gezien, mijn broers, wat de heerser gezegd heeft, terwijl hij brandde en gemarteld werd door de kracht van de Zoon van God, ik bedoel Jezus de Messias, de Kracht en Wijsheid van Zijn Vader. Door deze kracht is de hemel en aarde en alles dat zij bevatten (geschapen). Door deze Wijsheid is de wereld met al haar inwoners gevestigd. Verlaat dus uw vroegere mening over afgoderij, volg de gedachten van de schilders niet, of de beelden van hout, steen, goud, zilver, koper, ijzer, tin, lood en klei, die door mensen gemaakt zijn. Ze hebben ogen en zien niets, ze hebben oren en horen niets. Hun mond bevat geen adem, met hun handen voelen zij niets, met hun voeten wandelen zij niet en met hun neusvleugels ruiken zij niets. Met spijkers en krammen worden zij vastgezet, zodat zij niet in stukken kunnen vallen. Ze worden rondgedragen omdat zij niet kunnen lopen. Als masten worden zij rechtop gezet omdat zij niet kunnen spreken. Wees niet bang voor hen omdat zij niets schadelijks of goeds kunnen doen. Door God wordt over hen gezegd dat hun makers en iedereen die op hen vertrouwen hetzelfde als hen zullen worden.

Keer u dus om naar de Zoon van de levende God in Wiens hand uw zielen en geesten gegeven zijn. Dit is de Eerste God en er is niemand anders dan Hij. Wijs Satan af, mijn broers, en geloof in de Messias. Vlucht weg uit de duisternis en ga naar het hemelse licht toe. Verlaat de linkerhand die vernietigd, dan zal de onoverwinnelijke Rechterhand u ont-vangen.³³ Word verlost van de brandende hel, dan zult u zich verheugen en blij zijn in het paradijs van Eden. Doe de oude mens uit die beschadigd is door de verkeerde lusten, en doe de nieuwe mens aan, Jezus de Messias, die vernieuwd wordt door de kennis naar het beeld van zijn Schepper.³⁴ Schuw en vlucht weg van het verlangen naar vrouwen, dat als vuur brandt en hen verbrandt wie erdoor in de fik gezet zijn. Vertrouw op God en wees blij. Wie heeft ooit in Hem geloofd die Hij verlaten heeft? Wie heeft op Hem vertrouwd en is door Hem verstoten? Wie heeft Hem aangeroepen zonder dat hij antwoord van Hem gekregen heeft? Want de Heer is gracieus en genadig, vergeeft zonden en luistert naar de stem van hen die Zijn wil doen. Geloof, mijn geliefden, want als u zich naar Hem keert met heel uw hart en een zuivere geest die zonder twijfel is, dan zal Hij uw zonden vergeven.'

Toen de apostel deze woorden tegen de inwoners gezegd had, schreeuwden zij het uit en zeiden: 'Glorie aan God die ons een bevrijder gestuurd heeft.' Filippus zegende hen en daalde af naar de haven waar het schip

lag, het schip waarmee hij uit Caesarea in Palestina gekomen was.

Hoofdstuk 3.

[\(H\) Ananias getuigt tegenover de Joden van Jezus](#)

Op de Sabbat (Zaterdag), hadden alle Joden uit Carthago zich in hun synagogen verzameld. Zij stuurden sommigen om Ananias, de Jood die in de Messias was gaan geloven, te halen. De Joden vroegen hem het volgende: 'Ananias, broer van ons, klopt het echt wat de tovenaar Filippus met u aan boord van het schip gedaan heeft?' Ananias tekende zichzelf met het teken van het kruis en gaf hen het volgende antwoord: 'Alles wat u over mij gehoord heeft is waar en het zij verre van mij dat ik ooit nog onze Heer Jezus de Messias zou afwijzen.' De Joden zeiden tegen hem: 'Wijs Mozes toch niet af door in de Messias te geloven, want de Messias was een bedrieger en de discipelen reizen rond met tovenarij.'

Ananias antwoordde de Joden, zich verheugend in het geloof: 'De misleiding van de Messias moge op mij zijn en op mijn vrouw en kinderen. De tovenarij die de discipelen praktiseren zij op de botten van mijn ouders in het dodenrijk. Maar wat u betreft, de profeet Jesaja heeft juist geprofeteerd over u tot wie God gezegd heeft: *'Ga, zeg tegen dit volk van Israël dat zij iets zullen zien dat zij niet opmerken en een boodschap zullen horen die zij niet zullen geloven. Want zij hebben hun ogen gesloten en hun oren dichtgestopt zodat zij met hun oren niet kunnen horen en met hun hart begrijpen, waardoor zij zich bekeren en ik hen hun zonden vergeven zal.'*³⁵ Heersers van Sodom en volk van Gomorra, een slecht en provocerend zaad, een generatie met een onstandvastig hart, die niet gelooft in de God van haar geest. Misdadige kinderen, een slecht en overspelig geslacht, generaties van zondaars, een geslacht dat gedoemd is tot het ergste. Een wijnrank uit Sodom en een plant uit Gomorra, dwaze onverstandige kinderen. Wijs in verkeerde dingen, maar niet wetende wat goede dingen zijn. Een volk dat ontworteld en afgepeld is, afgekeurd zilver, verstrooide gierst, versleten waterkruiken, gescheurde kleding, een onbruikbare doek, een menstruatielap, een vervloekte vijgenboom,³⁶ een slechte wijngaard waarvan de boeren moordenaars zijn.³⁷ Een onhandelbare vaars, gebroken kruiken, nutteloos om water mee te halen. Doorboord geld van een vervloekte handelaar, een droog vlies waarvan de dauw verspreid is over de heidenen.³⁸ Uitgeroepen zonen die zij niet eens gelijkstellen met slaven. Bittere wortels die in hun dagen niets voortgebracht hebben. Die hun God voor een kalf omruilen,³⁹ hun zonen en dochters slachtofferen aan duivels,⁴⁰ haters van de Zoon, vijanden van God, die de Geest der heiligheid tarten. Aanbidders van de zon, die Tammuz offers brengen,⁴¹ dienaren van Baäl, priesters van afgoden, zonen van Achab, pleegkinderen van Izebel.⁴² Domme honden die niet kunnen blaffen. Stijfkoppigen en onbesnedenen van hart.

Want in wie van de profeten heeft u geloofd zodat u (ook) de zwakke Ananias geloven zou? Mozes en Aaron hebben onze voorouders uit Egypte gehaald, hoe vaak heeft u hen niet met stenen bekogeld? Toen stond Jozua de zoon van Nun op en u wilde hem doden met

dodelijk vergif. Simson en Gideon stonden op, samen met Barak, Jefta en Deborah en al de dagen van hun leven heeft u hen uitgedaagd. Eli, uw priester, stond op en vanwege uw hebzucht werd hij uit zijn priesterdienst gezet. Samuël de profeet stond op en u wees hem af, samen met zijn God. Toen stond David de profeet op, en smadelijk verdreef u hem uit Jeruzalem. Salomo de koning volgde hem op, hij aanbad Astarte, de godin van de Sidoniërs. Jesaja stond op, de profeet, en u zaagde hem door met een buxushouten zaag. Ezechiël de profeet verscheen en u trok hem voort aan zijn benen totdat zijn hersens eruit sloegen. Jeremia stond op als profeet en u wierp hem in een modderput. Toen stond de profeet Micha op en u sloeg hem in het gezicht alsof hij een kind was. Amos stond op en u werkte zijn profeteren tegen. Habbakuk de profeet stond op en vanwege uw zonden dwaalde hij af van zijn profetische dienst. Zacharia de profeet stond op en hem heeft u als een lam voor het altaar van de Heer vermoord.⁴³ Maleachi de profeet stond op en u vermoeide zijn God met uw (weer)woorden. Elia de profeet stond op en u deed hem vluchten naar de Horeb. Elisa de profeet stond op en u wilde hem doden. Johannes de dooper, een stralend licht, stond op en u hakte zijn hoofd af waardoor hij in de duisternis belandde en de doden de opstanding begon te verkondigen. Daarbovenop, als klap op de vuurpijl van uw zonden, kruisigde u, misdadige kinderen, de Heer van de profeten aan een boom. En zie, u vervolgt Zijn discipelen die op de dag van het oordeel op twaalf glorieuze tronen zullen zitten om de twaalf stammen van Jakob te oordelen.'

[\(H\) De moord op Ananias](#)

Alle Joden keken Ananias aan en zagen dat zijn gezicht leek op dat van een engel van de Heer en zij knarsten hun tanden als verslindende wolven. Een van de priesters stond op en sloeg Ananias zo hard dat hij stierf. Toen groeven zij een gat in hun synagoge waarin zij hem begroeven. Onder elkaar zwoeren zij dat niemand van hen thuis zou vertellen wat zij gedaan hadden.

[\(H\) Het gebed van Filippus, het wonder van de dolfin](#)

Om negen uur de volgende dag stond Filippus op in het schip om te bidden, hij samen met de passagiers. Hij bad voor Ananias in zijn gebed en zei: 'Onze Heer Jezus de Messias, bevrijd U Uw dienaar Ananias uit handen van de trouweloze Joden en breng hem naar ons toe zodat wij hem zien mogen en verblijdt worden door hem.'

God luisterde naar het gebed van Filippus en gaf de aarde een bevel waardoor zij een doorgang maakte in de vorm van een waterpijp en deze voerde Ananias mee naar de bodem van de zee. De Heer zorgde voor een grote dolfin die Ananias (hierna) met zich meedroeg. Terwijl de apostel nog in gebed was op het schip, deed hij zijn ogen open en keek over het water en zie, de dolfin zwom aan de oppervlakte van de zee met het lichaam van Ananias bovenop zich. Toen de aanwezige mensen dit zagen, vreesden zij met grote vreze en waren in de veronderstelling dat een demon aan hen verscheen. Toen verklaarde de apostel tegen hen: 'Vrees niet mijn broers, want door middel van dit lijk zullen velen in de Messias gaan geloven.' Filippus riep met luide stem en zei: 'Glorie aan U, O Heer, de

hersteller van leven, want iedereen die in U gelooft, al sterft hij, zal door U leven. En iedereen die niet in U gelooft, hoewel hij leeft en op aarde wandelt, is dood voor U.'

Filippus zei tegen de dolfijn: 'Ik vraag u in de Naam van de Messias, de Heer van alle schepselen, ga, breng de martelaar Ananias naar de plaats waar u hem vandaan gehaald heeft, totdat ik naar de stad ga en zijn moordenaars openlijk te schande gezet heb.' De dolfijn zwom over zee en bracht Ananias naar de plaats waar hij hem meegenomen had en de diepten brachten Ananias over naar de plaats waar hij vermoord was. De Heer gaf de aarde een bevel waarop zij haar grondkeringen sloot, zodat de diepte niet op zou kunnen komen om de stad weg te vagen.

De volgende dag verliet de apostel Filippus het schip en ging de stad in naar de rechter toe en zei tegen hem: 'Ik vraag u een gunst die u mij zou willen bewijzen.' De rechter gaf hem het volgende antwoord: 'Beveel mij heer, en ik zal voor u doen wat u maar wilt.' Filippus zei tegen de rechter: 'Stuur (boodschappers uit) om alle Joden uit de stad te verzamelen, want ik heb een zaak tegen hen die ik aan u wil voorleggen.'

Hoofdstuk 4.

(H) De rechtszaak tussen Filippus en de Joden

Direct daarop stuurde de rechter zijn officieren uit om alle leidinggevende Joden te verzamelen. Filippus zei tegen de heerser: 'Gaaf u zitten op de rechterstoel in het stadhuis en luister naar de zaak tussen hen en mij (die ik u voor zal leggen).'

Toen de koning (sic) zich op de rechterstoel gezet had, zei Filippus tegen de Joden: 'Waar is Ananias, die samen met mij in het schip uit Caesarea in Palestina mee is gekomen, die een Christen van de Messias geworden is? Want ik weet en ben er zeker van, door onze Heer Jezus de Messias, dat u hem geadviseerd heeft om Mozes te belijden en de Messias af te wijzen.' De Joden gaven Filippus als antwoord: 'Zijn wij de bewakers van Ananias (die) vervreemd is van de wet?' Filippus zei tegen de Joden: 'Het is juist dat onze Heer u kinderen van de moordenaar Kaïn genoemd heeft.⁴⁴ Want toen Kaïn zijn broer Abel vermoordde dacht hij dat niemand het gezien had. God zei tegen Kaïn: 'Waar is uw broer Abel?' Net als u ontkende Kaïn het en zei: 'Ik weet het niet, want ik ben zijn bewaker niet.' Toen zei God tegen Kaïn: 'Wat heb je gedaan? Zie het bloed van uw broer Abel roept tot mij uit de aarde. Vervloekt is de aarde omwille van u. Een zwerver en landloper zal u op aarde zijn, want zij heeft haar mond geopend en het bloed van uw broer uit uw handen ontvangen.'⁴⁵ Onthul nu aan mij moordenaars waar de martelaar Ananias ligt, dan zal ik de Messias vragen om u te vergeven voor uw kwaadaardigheden.' De Joden antwoordden en zeiden: 'Wij hebben al tegen u gezegd dat wij Ananias niet gezien hebben en wij weten niet wat hem overkomen is.' Filippus zei tegen de Joden: 'Vertel mij, waar is Ananias, de belijder van de Messias die zijn leven voor zijn Meester gegeven heeft. Lieg en ontken dit niet tegenover mij, want u liegt niet tegen mij, maar tegen de Geest der

heiligheid die in mij woont.' De Joden zeiden tegen hem: 'Als de Geest met u was, dan zou het duidelijk voor u zijn dat wij niets weten over Ananias, maar omdat u een leugenaar en bedrieger bent en u niet in de waarheid staat, zie daarom staat u op en doet u ons onrecht aan.' Opnieuw zei de apostel tegen hen: 'Als het zo is dat Ananias bij u gevonden wordt, wat verdient u dan (als straf) toegediend te krijgen?' De Joden zeiden tegen Filippus: 'Als het zo is dat hij bij ons gevonden wordt, verdienen wij allemaal de doodstraf, van God en Caesar.'

De apostel zei tegen hen: 'Als het zo is dat u op uzelf vertrouwt, veroordeelt uw geweten u dan niet omdat u zich bewust bent van het bloed van Ananias de geloofsbelijder? Zweer aan mij, want zoals de Trooster die met mij is mij opdraagt, zullen wij met u handelen.' Toen riepen de Joden het uit en zeiden: 'Nee, (wij zweren) bij de God van Abraham Die met Mozes uit de doornstruik sprak, Ananias is niet door ons gezien en wij weten niet wat hem overkomen is.'

(H) De os krijgt moet Ananias halen

Toen ontving de apostel kracht door de Geest der heiligheid en zei tegen de menigte die daaromheen stond: 'Geef mij wat ruimte.' Toen zij ruimte gemaakt hadden, deed de apostel zijn ogen open en zag hij een boer lopen die een zieke os leidde. Hij had deze mee naar de stad genomen om hem aan de slaggers te verkopen. De apostel riep hem bij zich en zei tegen de os: 'Os ik zeg u, dier zonder taal u beveel ik, in de Naam van onze Heer Jezus de Messias op Wiens woord alle schepselen bevreesd zijn, wees sterk en ga naar de synagoge van deze moordlustige Joden en roep daar hard: 'Ananias, Ananias, Filippus de discipel van onze Heer roept u. Sta op, kom en zet deze moordlustige Joden te schande!'

Direct daarop sleurde de os zijn eigenaar mee en deed hem op de grond vallen terwijl hij naar de synagoge van de Joden toe rende. Daar riep hij luid uit: 'Ananias, Ananias, Filippus de apostel van de Messias roept u. Sta op, kom, zet de Joden die uw moordenaars zijn te schande!' Op dit woord stond de dode op en pakte de os met zijn rechterhand vast. Beide renden ze weg totdat ze bij de apostel van de Messias waren aangekomen, terwijl de eigenaar van de os hen achterna holde. Alle drie wierpen zij zich toen zij aankwamen voor Filippus neer, waarbij de apostel uitriep en tegen Ananias zei: 'Waar komt u vandaan mijn vriend?' Ananias zei tegen Filippus: 'Uit de synagoge van de moordlustige Joden die recht voor u staan. Want zij hebben mij vermoord en in hun synagoge begraven omdat ik in de Heer Jezus de Messias geloofd heb, Die mij leven gegeven heeft en tot Christen gemaakt heeft. Nu vraag ik u heer, doe mij recht tegenover deze moordlustige Joden.'

De apostel zei tegen Ananias: 'Luister mijn zoon en vriend Ananias. Voor ons is opgeschreven: 'Als u zelf niet oordeelt, zal ik het doen,'⁴⁶ zegt de Heer, en: 'Als uw vijand honger heeft, geef hem te eten en als hij dorstig is, geef hem te drinken. Als u deze dingen voor hem doet dan stapelt u hete kolen op zijn hoofd.'⁴⁷ Ook zei Hij: 'Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade met het goede.'⁴⁸ Ook staat er geschreven: 'Als er iemand is die jaloers op u is of

u haat, dan zult u niet bidden dat hem iets slechts overkomt, anders zou het in de ogen van de Heer nog onaangenaam kunnen zijn en zou Hij de ramp van hem afwenden en op u en uw woning neer doen komen.’⁴⁹ Onze Levensgever heeft ons opgedragen: *‘Bid voor uw vijanden en zegen hen die u vervloeken. Doe goed aan hen die u vervolgen en haten, zo zult u de kinderen van uw Hemelse Vader zijn die zijn zon laat schijnen op de goeden en slechten en zijn regen laat vallen op de rechtvaardigen en goddelozen.’*⁵⁰ Daarbij gebod onze Heer ons: *‘Als u mensen hun overtredingen niet vergeeft, dan zal uw Vader in de hemel ook uw overtredingen niet vergeven.’*⁵¹ Ook zei Hij: *‘Gezegend de barmhartigen want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.’*⁵² Kom nu dichterbij de Joden die uw moordenaars zijn, en zoals de Geest der heiligheid het u ingeeft, zeg dat tegen hen.’ Toen de apostel deze dingen tegen Ananias gezegd had, sprak de os opnieuw en zei tegen Filippus: ‘Geef mij de opdracht heer, dat ik op dit moment al deze moordenaars dood en neerstoot, deze vijanden van de Messias, met mijn hoorns.’ De apostel zei tegen de os: ‘Doe niemand kwaad, maar ga met uw meester mee en dien hem. De Heer zal u genezen en ook hem, met een zodanige genezing dat u nooit pijn zult lijden.’ Hierop bogen de os en zijn meester zich neer voor de apostel van God en gingen in vrede (terug) naar hun dorp.

Hoofdstuk 5.

[\(H\) De Joden tonen geen berouw.](#)

De heerser zei tegen de apostel: ‘Deze Joden verdienen het dus om te sterven.’ De apostel zei: ‘De Heer heeft mij niet gestuurd om te doden maar om leven te geven en om hen die, vanwege zonden door Satan gedood zijn, terwijl zij nog leven op te wekken.’ De moordenaars stonden voor de apostel en voor de rechter, met beschaamde gezichten, niet wetende welk antwoord aan hen te geven. Hun monden waren gesloten toen zij het wonder van de os die als een mens sprak zagen, met Ananias die vermoord was en (nu weer) voor hen stond.

Ananias ging vlakbij de Joden die hem vermoord hadden staan en zei tegen hen: ‘De profetie van Jeremia de profeet is vandaag over u in vervulling gegaan, hij zei: ‘Zoals een dief beschaamd staat die betrapt is, zo schamen de kinderen van Israël zich, zij, hun koningen, priesters en edelen die tegen hout zeggen: ‘Onze vader bent u,’ en tegen steen: ‘U bent onze moeder.’⁵³ Vertrek nu in vrede, kinderen van de moordenaar Kaïn. Onze Jezus de Messias in wie ik geloofd heb, zal mij recht doen tegenover u en zal

(verantwoording voor) mijn onschuldige bloed uit uw handen eisen.’ De apostel zei tegen de Joden: ‘Luister, u die schuldig bent voor wat betreft het doen vloeien van onschuldig bloed, dit heeft jullie koning Salomo opgeschreven: ‘Hij die zich bewust is van het (doen vloeien van) onschuldige bloed, zal naar de Uitgekozene vluchten en Hij zal hem niet verlossen.’⁵⁴ In uw wet is opgeschreven: ‘Hij die een mens doodt zal ook gedood worden en zal er niet voor verzoend worden, tegenover de Heer zal het hem niet vergeven worden totdat het eigen bloed gevloeid heeft van hem die onschuldig bloed heeft laten vloeien.’⁵⁵ Maar wij, navolgers van de Messias, Christenen, leerlingen van Jezus de Messias heeft Hij het volgende opgedragen: *‘Vanouds wordt gezegd, een wang voor een wang en een tand voor een tand, maar ik zeg u, niet op te staan tegenover het kwaad, maar wie u op uw rechterwang slaat hem ook de andere toe te keren.’*⁵⁶ Toen de apostel vol vuur gesproken had, en zij geen berouw toonden en niet om vergeving vroegen, zei de apostel tegen de rechter: ‘Stuur ze weg!’ De rechter gaf zijn jongelingen deze opdracht waarop zij de Joden, per stam, van zijn (rechterstoel) wegstuurden.

[\(H\) De bekering van vele Joden en het oordeel over de hardnekkige leiders](#)

Hierna kreeg angst de overhand bij alle Joden in de stad Carthago, zij riepen luid en verheerlijkten God met te zeggen: ‘De God van Filippus de apostel is Één, Hem gehoorzamen de winden, zeeën en engelen. De doden staan op tot Zijn eer en dieren en dolfijnen verheerlijken de majesteit van Jezus de Messias, Die de God over alles is.’

Ongeveer drieduizend heidenen werden die dag discipel en vijftienhonderd Joden. Zij ontvingen het teken (de doop) van de Messias en verheugden zich in de liefde van Jezus de Messias Die hen waardig had gekeurd voor Zijn genade.

Maar de Joden die niet geloofden in het woord van de apostel vertrokken uit de stad en vestigden zich in andere steden. Voordat de zon ondergegaan was doodde de engel van de Heer veertig Joodse priesters omdat zij het bloed van een onschuldige en rechtvaardige man hadden doen vloeien. Iedereen die daarvan hoorde en het zag, beleed, aanbad en boog zich neer met te zeggen: ‘De Ware God is Één, onze Heer Jezus de Messias en met Hem Zijn Vader en Zijn Heilige Geest aan Wie de glorie, eer, lofprijs, aanbidding over alle generaties zij, amen, ja, amen!’

Hier eindigt de geschiedenis van Filippus de apostel en evangelist en aan God zij de glorie voor eeuwig, amen.

¹ Vertaald uit Apocryphal Acts of the apostles (1871) Deel 2. pp.69-92. Ante Nicene Christian Library, B.P Pratten, Marcus Dods, Thomas Smith Hamilton/Robertson, 1867.

² Esther 3 t/m 7

³ Johannes 1:3,4

⁴ Genesis 1:27

⁵ Genesis 4:3-6

⁶ Genesis 5:21-24

⁷ Genesis 6 t/m 9

⁸ II kronieken 20:7; Jesaja 41:8; Jakobus 2:23

⁹ Genesis 18 en 19

¹⁰ Genesis 22

¹¹ Genesis 28:10-22

¹² Genesis 41:14-38

¹³ Exodus 5 t/m 13

¹⁴ Exodus 3 t/m 4:17

¹⁵ Exodus 14

¹⁶ Exodus 16:4-6; 14-36

¹⁷ Exodus 16:8,13; Numeri 11

¹⁸ Exodus 14:28-32

¹⁹ Jozua 12

²⁰ Rechters 6:11-24

21	Rechters 4 en 5	40	O.a II Koningen 23:10
22	I Samuël 3	41	Ezechiël 8:14
23	I Samuël 17	42	I Koningen 17 - 21
24	I Koningen 3:9-13	43	Mattheüs 23:35
25	II Koningen -	44	Lukas 11:49-51
26	II Koningen 6:8 – 7:20	45	Genesis 4:11,12
27	Jona 2	46	Mattheüs 7:1,2; I Petrus 2:23
28	Daniël 6	47	Spreeken 25:21; Mattheüs 5:44; Romeinen 12:20
29	Daniël 3	48	Romeinen 12:21
30	Deutero canonieke boek Daniël B (NBV)	49	Romeinen 12:14-21
31	Jesaja 7:14; 8:8; Mattheüs 1:23	50	Mattheüs 5:43-45
32	Markus 1:27; 4:41; Hebreeën 6:6-8	51	Mattheüs 6:14,15
33	Handelingen van Petrus, hoofdstuk 38	52	Mattheüs 5:7
34	Kolossenzen 3:9,10	53	Jeremia 2:26,27
35	Psalm 119:70; Jesaja 6:10; Zacharia 7:11; Mattheüs 13:15	54	Spreeken 1:10-19
36	Mattheüs 21:19-21; Markus 11:13 en 20-24	55	Deuteronomium 19:11-13
37	Mattheüs 21:33-41	56	Mattheüs 5:38-45
38	Rechters 6:36-40		
39	Exodus 32:7-29		